

La crisi té nom de dona

Rosa Bofill

Enguany la commemoració del 8 de Març, Dia internacional de la dona treballadora, girarà al voltant de la crisi. Una crisi que afecta d'una manera especial les dones. Encara ara, i malgrat els canvis socials que s'estan produint, les dones segueixen sent la peça clau en el funcionament de la vida quotidiana de les famílies; això condiciona la seva relació amb el mercat de treball i les situa en condicions de vulnerabilitat més agreujada davant d'aquest.

Pel que fa a l'atur, l'estudi de les dades ens dóna diverses advertències: l'atur de llarga durada, malauradament, té nom de dona, i la taxa d'atur entre les dones joves arriba gairebé al 25% (dada significativa i preocupant), fet que contrasta amb la major capacitació i formació per part d'aquestes respecte als homes joves. També apareix la constatació que al final de la cadena que origina la crisi, les dones immigrants apareixen de nou com el col·lectiu més feble de tots. A més, hem de fer palès el fet que davant les deslocalitzacions i la desaparició de llocs de treball, sovint les dones es veuen expulsades del mercat laboral, ja que els múltiples rols que porten a terme provoquen unes necessitats d'accessibilitat i mobilitat, que el transport públic no cobreix, i que els impedeix optar a feines que queden lluny del domicili.

VIDA LABORAL PRECÀRIA

Finalment, cal apuntar que tant les percepcions per atur com per jubilació de les dones són més baixes, fruit d'una vida laboral més precària en termes generals. Així mateix, el retall de les polítiques socials, l'increment dels costos de la vida i les privatitzacions dels serveis repercuten directament en les condicions de vida de les dones, ja que, d'una banda, es veu afectat directament un sector laboral marcadament més feminitzat, i de l'altra, la pèrdua de poder adquisitiu repercuteix en una major càrrega del treball reproductiu i domèstic de les dones, fet que comporta de nou un retrocés respecte als avenços desplegats en els últims anys.

MANIFESTACIÓ

CCOO celebra aquest 8 de Març amb diferents actes per reivindicar millores socials i laborals. Així, el dilluns 9 de març al matí, CCOO del Barcelonès organitza una taula rodona per debatre com afecta l'actual crisi econòmica a les dones treballadores; serà a les 10 h a la sala d'actes de Via Laietana, 16, Barcelona. A continuació, a les 13 h, la Secretaria de la Dona de CCOO de Catalunya ha convocat una manifestació fins a la seu de la patronal Foment del Treball per fer visible, un cop més, la lluita per la igualtat, també en el món laboral.

La crisi afecta especialment les dones

Les clàusules d'igualtat, imprescindibles en la negociació dels convenis

Maribel Barragán

Des que es va aprovar la Llei orgànica per a la igualtat efectiva entre dones i homes, la negociació i la implantació de clàusules per a la igualtat i de plans d'igualtat, si escau, és obligatòria, ja sigui dins els convenis col·lectius propis d'empresa o dins els convenis de caràcter sectorial o generals. El fet de tancar la negociació d'un conveni sense recollir aquestes mesures pot suposar i suposa la no-publicació d'aquest al diari oficial corresponent, a més de la consegüent pèrdua de possibilitats d'eliminar determinades desigualtats o d'aconseguir millores en les condicions laborals per afavorir la no-discriminació i la igualtat de tracte i d'oportunitats.

En els supòsits dels convenis col·lectius d'empresa, la seva validesa interna es pot qüestionar només pel fet de no incloure clàusules per la igualtat. Tot i que legalment no s'haurien de veure afectats necessàriament per la no-publicació en el diari oficial corresponent, en el cas d'un conflicte determinat en el qual hagi d'intervenir

l'Administració, aquesta podria no fer-ho en tant que no es reconegui el conveni pel fet de no estar publicat. De fet, hi ha empreses que no apliquen els convenis fins que no estan publicats oficialment, i la no-publicació de determinats convenis d'empreses per la manca de les mesures previstes per la Llei d'igualtat és un fet.

La igualtat és un objectiu i un aspecte imprescindible en la negociació i, davant aquesta situació, cal insistir a recordar als comitès d'empresa i als delegats i delegades que el nostre objectiu és treballar per impulsar i incloure mesures per la igualtat i plans d'igualtat en els convenis col·lectius mitjançant la negociació col·lectiva.